

НАША ПОЩА

Б. Паструковъ — Много е заострено. Сега не може. Не претрупвайте стиховетъ си съ излишни образи; „гори, гърми отъ кръвъ, отъ пожари, отъ олово и желязо“. Още би могло да се стегне ритмично. А какво мислите за римитъ? Така съвсемъ равно може ли? Пращайте.

Добр. Невъновъ — Като идея — добри. Но колко души сж започвали така стиховетъ си? — „Въ ранно утро“ . . . „Отъ рани зори до късна вечер“ . . . Прочетете си пакъ „Къмъ роденъ край“ и помислете: „черниятъ мантиелъ на покруса“ върху Родината ли е метнатъ или върху машината. „Чутовно великъ“ Яворовъ го е казалъ, нали? Предстои ви упорита работа.

Ивайло Йотовъ — Имате поетическо чувство и топло сърдце. На правъ пътъ сте. Но не така призивно и ярко. Ясно защо . . . Иначе би влѣзло. Въ стихотворението „Къмъ борба“ заплитате и разплитате единъ и сжщъ мотивъ. Пазете се да не изпаднете въ игрословици. Пращайте.

Ст. Желѣзки — Четете Криловъ, Лафонтенъ, Дамянъ Бедний. Баснята е единъ отъ най-труднитъ литературни видове. Вашата е много разтегната. И следъ като сжщата идея е така щастливо предадена въ „Щурецъ и мравка“, има ли смисълъ да се пише на тази тема? А идеята е безусловно сжщата: „Ще видимъ кѣтъ настѣпи зима и снѣгъ тревата щомъ обори, подслонъ съ храница кой ще има“. И после паякътъ е символъ на кръвожадностъ, а не на леностъ — защо го противопоставяте на пчелата?

Ст. Ризинъ — Идеитъ — добри. Но стигатъ ли само идеитъ? Съгрѣйте ги отвжтре, дайте имъ животъ, за да ви повѣрватъ хората.

Р. Стоиловъ — Работете внимателно и дълго и чакъ тогава ще видимъ. Не може човѣшката речъ да се осакатява заради числото на сричкитъ. Граматически правилно е да се каже: „Капризна е за менъ сждбата“, а не „капризна е за менъ сждба“, „въ тия дни“, а не „въ днитъ тия“.

Ив. Цирковъ — Съчувстваме на настроението. Но едно стихотворение освенъ настроение има и ритъмъ и много други нѣща. Първиятъ куплетъ започва така: „Азъ се движа мраченъ, тѣженъ“ А петиятъ куплетъ: „Нѣмамъ залъкъ, не съмъ обутъ“. Всѣка дума има свое ударение, и ние не бива да ги измѣняме, за да прилегнатъ на даденъ ритъмъ. Повече образи. Вие навѣрно сте много младъ и имате още време да работите.

Хр. Бояджиевъ — Пратете нѣщо ново, не печатано.

А. Загорски — Въ „Витоша“ имате: „Вдѣхновявашъ ти на всички любовъ, вѣра и тѣги“ „Вдѣхновявашъ“ или вдѣхвашъ? Правилно е второто. И защо — „тѣги“? Съвсемъ не ясно. „Пѣсеньта“ е сжщо неясна по идея. И дълга. И после, нѣма ли да се разсърди Ботевъ, че казвате досущъ като него: „Въ редоветъ на борбата“? А вие личи, че го обичате. Не струва да се карате за такива дребни работи.

Л. Стойнова — „Пролѣтъ“ отъ къмъ техника не е лошо. Има и чувство. Но сжщиятъ мотивъ и по сжщия начинъ е толкова много използванъ. И не мислите ли, че за днесъ е много субективенъ. Пратете друго.

П. Бански — Многоглаголни рими. Избѣгвайте ги. Останалигъ сж шаблонни: животъ — народъ, радостъ — младостъ. Работете надъ него. Може би по-късно ще влѣзе.

Загара Пешевъ — Желанието е хубаво. Не му липсва образностъ. Но щѣ трѣбва да работите. И малко по-кратко. — Понятно защо.

Кир. Георгиевъ — Пращайте! „Потока“ е хубаво. Но освободете се отъ силното Траяновско влияние.

Хр. Бродянинъ — Има още много да се учите. Прозаично звучи: „Дълго време тебе наблюдавамъ“, или „А сърдце ми силно се вълнува“. Не. Още е много рано.

Тр. Николовъ — Ще се помжчимъ съ поправки да влѣзе. Но все пакъ не обещаваме . . .

Павелъ Бански — Имате наблюдателно око и вѣрно чувство къмъ действителността. Пращайте.

Люб. Топаловъ — Помислете си колко романи, опери, драми, филми и разкази сж настроени на сжщата тема. Тѣй че „Елена“ — не. Помжете се да бждете оригинални. И после защо не пишете на едната страна на листа?

Танчо Топузовъ — „Троха и птички“ не може да мине. Очакваме друго.

Иончо Лазаровъ — Наблюдавайте живота около васъ. И той ще ви покаже, че единъ старъ циганинъ не може да се изразява така: „очитъ ѝ бѣха полуотворени“ или пъкъ „видѣлъ съмъ много сърдцераздиращи картини“. Подбирайте по-оригинални теми.

Кирилъ Георгиевъ — Наистина, много момичета дошли отъ село трѣгватъ по тоя пътъ. И темата, която сте подели, е отлична. Но разказътъ е много дългъ. Има и неестествени моменти въ него. Обърнете внимание на езика. Преработете разказа, съкратете го и го пратете пакъ.

Никола Филчевъ — Пратете друго, като обърнете внимание на плавността на разказването.

Г. Брѣстовъ — „Човѣшко тегло“ е нѣкъде между хумористиченъ и сериозенъ разказъ. А би трѣбвало да бжде издържанъ или въ едната или въ другата посока. При това е дългъ.

М. Григорова — Краятъ на разказа иде нѣкакъ неестествено и необосновано. Статията ви е необстойна за такава тема. Предупрежденията не вземаме предвидъ.

Ст. Джоровъ — фабулата е твърде несериозна. Обърнете внимание на езика. Работете.

Р. Чунгуровъ — „Ще бжде“ — не. Темата е добра. Но нѣкакъ несвързана стои първата частъ на разказа съ втората — главната частъ. Диалогътъ звучи неестествено. Сравненията сж оригинални и сочни. Преработете работата и я пратете. Пратете и други.

Получени въ редакцията трудове за рецензия

Пѣю Долевъ — Пѣсень за зората.

Любомиръ Христовъ — Пѣсеньта на булеварда.

Цвѣко Райковъ — Въ страната на Ацтекитъ.

Лебедъ — Произшествия (весели разкази).

Митко Янковъ — Вечерни пожари.

Милю Наумовъ — Творческиятъ пътъ на Вл. Русалиевъ.

Ал. Лукановъ — Мжка (разкази).

Босякъ — Първи стѣпки.

Анг. И. Халачевъ — Одисеята на самотника.

Анг. И. Халачевъ — Волни куплети изъ съвремението на живота.

Редакцията умолява младитъ критици да бждатъ внимателни, да съобщаватъ съ трудоветъ си и точнитъ си адреси, за да може редакцията да изпраща полученитъ за рецензия книги навреме.

Авторитъ и издателствата се умоляватъ да изпращатъ по три броя отъ всѣка книга, за да може редакцията да ги изпрати своевременно на трима критици. По този начинъ редакцията е увѣрена, че ще се получатъ по-ползотворни критики.